

'Beroepsverbod' voor familielid activiste

De zoon van een vredesactiviste, werkzaam in een gerenommeerd Haags hotel, werd tijdens de internationale nucleaire wereldtop NSS vijf dagen met onbetaald verlof gestuurd. Vanwege de activiteiten van zijn moeder vormde hij in de ogen van de overheid een 'veiligheidsrisico' voor de logerende wereldleiders.

'Anita' strijdt voor een vreedzame en eerlijke samenleving. Zij zet zich al jaren in voor ontwapening, tegen kernwapens, oorlog, onderdrukking, racisme en de bezetting van Palestina. Sommige mensen zullen zeggen dat zij een beroepsactiviste is, maar Anita maakt gewoon maximaal gebruik van haar grondwettelijk recht op vrijheid van meningsuiting. Niet zozeer op Facebook, maar met name in de Hofstad waar zij frequent in het straatbeeld te zien is met een spandoek om onrecht aan de kaak te stellen.

In die hoedanigheid is zij door de politie regelmatig lastig gevallen, gearresteerd, onheus bejegend en fysiek bedreigd. Ze heeft regelmatig het politiebureau van binnen gezien maar is nooit veroordeeld en heeft nimmer geweld gebruikt. Vanwege die intimidatie heeft zij in de loop der jaren veel geklaagd en is bij het Haagse korps bekend geraakt. Hoewel Anita nog geen hand heeft opgestoken naar de overheidsdienaars zal zij in het huidige tijdsgewricht ingedeeld zijn bij de 'extremisten'.

Raymond, een oudere puber van 22 jaar, is haar zoon. Hij heeft helemaal niets met de protestacties van zijn moeder en is vooral met zijn eigen leven bezig. Sinds begin 2014 is hij werkzaam als vaste medewerker van het restaurant van een bekend hotel in de sperzone van de Nuclear Security Summit (NSS) die 24-25 maart in Den Haag plaatsvond. Een internationale topbijeenkomst met als doel nucleair terrorisme te bestrijden.

Staatshoofden, regeringsleiders en andere hotemetoten zouden tijdens de NSS overnachten in Haagse hotels. Het personeel van deze hotels, waaronder dat waar Raymond op dat moment stage liep, werd een jaar voor aanvang voorgelicht over de internationale top. Raymond was bij deze eerste veiligheids-briefing aanwezig. Hij had bedacht dat het zinvol zou zijn om zijn bazen in te lichten over de protestactiviteiten van zijn moeder en vertelde hen dat zij vredesactivist is.

Op donderdag 20 maart 2014, enkele dagen voor de NSS-top, kreeg

Raymond een telefoontje van de hotelmanager waar hij inmiddels werkzaam voor was. Hem werd verteld dat hij nog een dag mocht werken en dat hij daarna vijf dagen onbetaald verlof moest opnemen totdat de internationale top voorbij zou zijn en de gasten vertrokken.

Raymond bevond zich plotsklaps in een onwerkelijke situatie. Immers, het afgelopen jaar had niemand er problemen mee gehad dat hij werkzaam was in het hotel en hij had tevens alle veiligheids- en instructiebijeenkomsten bijgewoond. Had het onbetaalde verlof soms te maken met de kleine overtredingen en een confrontatie met de politie uit zijn puberteit? Dat kon niet waar zijn, dat ging om baldadigheid en niet om serieuze zaken. Raymond was uit het veld geslagen, wist niets te zeggen, hij begreep het niet.

Het onbetaalde verlof kwam voort uit het feit dat zijn moeder vredesactivist is. Om die reden vormde Raymond in de ogen van de politie een veiligheidsrisico. Raymond had nog wel een gesprek met een medewerker van personeelszaken, maar die kon en wilde er niets aan doen. Hij werd niet financieel gecompenseerd. De staat had de sperzone tot een soort warzone verklaard waar reguliere wet- en regelgeving even niet bestond. Een kort geding aanspannen leek niet zinvol.

Raymond wilde ook niet dat zijn werkgever problemen kreeg en berustte in de ontstane situatie. Na de NSS-top is hij nog wel bij het ministerie van Buitenlandse Zaken langs geweest, maar ook daar wilde men hem niet helpen. Het hotel wilde de zaak zo snel mogelijk vergeten. Raymond kreeg nog wel fijntjes te horen dat zijn moeder misschien haar gedrag maar moest aanpassen, alsof het opkomen voor een betere en eerlijkere wereld niet meer van deze tijd is.

Anita echter berustte niet in de zaak. Zij explodeerde zo'n beetje toen ze het verhaal van haar zoon vernam. Op hoge poten reed ze naar het kantoor van de Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging (DKDB) op de Noordwal in Den Haag. Anita is bij de DKDB bekend, zij protesteert immers geregeld tegen de door de DKDB-medewerkers beveiligde Geert Wilders en andere hoogwaardigheidsbekleders.

Anita stormde het kantoor binnen en sprak de eerste de beste ambtenaar dwingend aan. "Waarom laten jullie mijn zoon niet met rust?! Waarom pakken jullie mij dan niet op tijdens de top?! Dan zal ik gelijk een proces tegen jullie aanspannen!", schreeuwde zij het uit. Beduusd verwees de man haar door naar het haar bekende politiebureau aan de Prins Hendrikstraat. Ook daar uitte zij haar boosheid. Uiteindelijk legde een verantwoordelijk agent haar uit dat haar zoon niet op onbetaald verlof was gestuurd op last van de politie, maar op bevel van het

ministerie van Buitenlandse Zaken, toen geleid door PvdA-minister Frans Timmermans.

Buro Jansen & Janssen